

In het 'gebed van de week' tijdens de veertigdagentijd laten we ons elke week leiden door de eerste lezing uit de liturgie van de zondag van die week.

De eerste lezingen van de zondagen in de veertigdagentijd van het jaar B staan stil bij het verbond tussen God en de mensen.

Een verbond dat de trouw van God met de mens inhoudt (1^e, 2^e, 4^e zondag)

Een verbond dat de trouw van de mens met God inhoudt (2^e, 3^e zondag)

Een verbond ook dat vooral vanuit het hart beleefd moet worden (5^e zondag)

Een verbond dat de dienaar van God met zijn leven zal bezegelen (6^e zondag)

Op de vierde zondag van de veertigdagentijd - samen tijd nemen voor verandering - horen we hoe profeten het volk Israël waarschuwden telkens het ontrouw was aan de Thora en aan zijn eigen bevrijdingsproject en hoe het de sabbat vergat. Sabbat houden is halt roepen en stop tegen alles wat het leven en samenleven bedreigt. Het evangelie stuurt ons het donker in om licht te zien. Het kwaad dat men gedaan heeft onder ogen zien en in moeilijke tijden toch licht zien, maken een nieuw begin mogelijk.

ONDANKS... GAAT HET VERHAAL TOCH DOOR

Ballingschap en bevrijding van het volk. Het verzuim van jaren weer goed maken.

2 Kronieken 36, 14-16. 19-23

Israëls ballingschap wordt geduid als een pedagogische straf voor zijn onwil om naar God te luisteren. Toch laat God zijn volk niet in de steek: er wordt een terugkeer aangekondigd.

God blijft trouw aan zijn volk, en zorgt voor een einde aan de ballingschap in Babylonië, net zoals Hij zijn volk wegleidde uit de slavernij van Egypte.

In die dagen maakten ook al de voornaamste priesters en het volk zich herhaaldelijk schuldig aan de gruweldaden der heidenen en ontheiligden de tempel van Jeruzalem die aan de Heer gewijd was. En de Heer, de God van hun voorvaderen, stuurde al maar gezanten naar hun toe, want Hij had medelijden met zijn volk en met zijn woning. Maar zij verachtten Gods gezanten, spotten met hun boodschap en maakten zich vrolijk over de profeten zodat tenslotte de toorn des Heren wel genadeloos moest losbarsten over het volk. De koning der Chaldeeën liet de tempel in brand steken en de muur van Jeruzalem afbreken en alle paleizen liet hij plat branden zodat alle kostbaarheden verloren gingen. Allen die aan het zwaard ontkomen waren, liet hij in ballingschap wegvoeren naar Babel waar zij hem en zijn zonen als slaven moesten dienen tot het Perzische rijk aan de macht kwam. Zo ging de voorspelling in vervulling die de Heer bij monde van Jeremia gedaan had: 'Zolang het land zijn sabbatjaren niet vergoed gekregen heeft zal het braak blijven liggen: zeventig jaar lang.' In het eerste regeringsjaar van Cyrus, de koning van Perzië, ging de voorspelling in vervulling die de Heer bij monde van Jeremia gedaan had: de Heer wekte de geest op van Cyrus, de koning van Perzië. Deze liet in heel zijn koninkrijk de volgende boodschap afkondigen en ook schriftelijk verspreiden: 'Zo spreekt Cyrus, de koning van Perzië: De Heer, de God des Hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde geschonken. Hij heeft mij opgedragen voor Hem te Jeruzalem in Juda een tempel te bouwen: laten allen onder u die tot het volk des Heren behoren onder de hoede van de Heer, hun God, terugkeren naar Jeruzalem.'

2 Kronieken 36, 14-16. 19-23

Liefdevolle God,

Eens aangekomen in **de wondere ruimte** van het Beloofde Land, liet jouw volk je helemaal in de steek.

Profeten riepen op tot bekering, maar zoals zo vaak werd hun stem niet gehoord.

De ballingschap in een vreemd land en een tempel in puin: het leek wel of alles voorgoed voorbij was.

Juist dan kwam er het bericht van koning Cyrus dat toont wie je ten diepste bent, ook voor ons.

We vragen je:

Leer ons aanvaarden onze sterktes en zwaktes
en geef ons de moed om vergeving te vragen wie we gekwetst hebben.

Geef ons de kracht om op te komen voor vrede en gerechtigheid
en leer ons luisteren naar de profeten van onze tijd.

Amen.

Birger Dassonneville

Zondag 'Laetare' is de vierde zondag van de Veertigdagentijd.

Halfvasten

Laetare is een andere naam voor de Vierde Zondag van de [Veertigdagentijd](#) van de Romeinse ritus van de Katholieke Kerk. Deze zondag markeert het midden van de veertigdaagse periode voor Pasen. Vandaar dat de dag ook [Halfvasten](#) wordt genoemd. Al vanaf de negende eeuw klinkt in de misliturgie van deze zondag de vreugde van de Verrijzenis door.

Wees blij

Het Latijnse woord *laetare* is een gebiedende wijs enkelvoud en betekent: 'wees blij'. Het is het eerste woord van de introïtus die bij eucharistieviering van de Vierde Zondag van de Veertigdagentijd hoort. Een introïtus is het gezang dat de intrede van de [priester](#) in de kerk begeleidt.

Jeruzalem

De tekst van de introïtus komt uit het boek Isaias ([Jesaja](#)) van de [Vulgaat](#) en betreft een profetie over de redding van Jeruzalem:

Laetare Jerusalem: et conventum facite omnes qui diligitis eam: gaudete cum laetitia, qui in tristitia fuistis: ut exsultetis, et satiemini ab uberibus consolationis vestrae (Is. 66:10).

('Weest blij, [inwoners van] Jeruzalem. Komt tezamen, u allen die haar liefhebben. Verheugt u met blijdschap, u die in triestheid verkeerde, opdat u zult jubelen en u zich tot uw vertroosting zult verzadigen aan [haar] borsten').

Roze

Op Zondag Laetare mogen de celebranten van de liturgie roze paramenten dragen. De symbolische betekenis van roze is: het glorende licht van de Verrijzenis schijnt reeds door het boetepaars heen. Deze symboliek geldt ook voor de Derde Zondag van de Advent ([Zondag Gaudete](#)): het sobere paars van de verwachting wordt al vermengd met het licht van Kerstmis.

<https://kro-ncrv.nl/katholiek/encyclopedie/l/laetare>

Veertig dagen
om intenser te leven,
te genieten van 'het gewone',
stil te staan
bij wat je vanzelfsprekend vindt
en dankbaar te zijn
voor alles wat je
'normaal' noemt.

Veertig dagen om
nog meer dan anders
blij te zijn
met de mensen die van je houden
en van wie jij mag houden,
gelukkig te zijn met hen
die je jouw liefste noemt,
die je jouw vrienden noemt
en die je nog niet moet missen.

Veertig dagen
om misschien nu en dan
wat langzamer te leven,
om te herademen
en weer voeling te krijgen
met Gods diepste droom,
met jouw warmste verlangen

VERRASSEND VREUGDEVOL

katholiek onderwijs regio West-Vlaanderen – veertigdagentijd 2024 – vierde zondag

en kracht te vinden
om er weer voor te gaan
doorheen het stof van je ontgoocheling
en de woestijn van je onmacht,
dwars door alles heen
op weg
mét de belofte
van een Lentemorgen ...
zuster Mieke Kerckhof

Ik geloof?!

In de Paaswake hernieuwen christenen hun geloof. We doen dit door de geloofsbelijdenis opnieuw te bevestigen. Woorden die christenen ook iedere zondagsviering uitspreken. Maar wat wil dat eigenlijk allemaal zeggen? Wat is de betekenis van de woorden die we uitspreken?

Met het project 'Ik geloof?!' willen we op een unieke manier naar Pasen toegroeien. In 8 kleine filmpjes verdiepen we ons in de tekst van de geloofsbelijdenis, tussen Aswoensdag en Pasen. Iedere zondag kan je een filmpje bekijken [op deze website](#), om deze tekst verder te begrijpen.

De uitgeschreven tekst voor de 4de zondag van de veertigdagentijd (10/3): 'Verrijzenis' [tref je hier](#).

Ik geloof in God, de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde.
En in Jezus Christus, zijn enige Zoon, onze Heer;
die ontvangen is van de heilige Geest
en geboren uit de maagd Maria;
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
gekruisigd is, gestorven en begraven;
die neergedaald is ter helle,
de derde dag verrezen uit de doden;
die opgevaren is ten hemel
en zit aan de rechterhand van God,
zijn almachtige Vader.
Vandaar zal Hij komen oordelen
de levenden en de doden;
Ik geloof in de heilige Geest;
de heilige katholieke kerk,
de gemeenschap van de heiligen,
de vergeffenis van de zonden,
de verrijzenis van het lichaam
en het eeuwig leven.
Amen.

www.destination.ijd.be